

Milí čtenáři,

pokud se vám má tvorba bude líbit, srdečně vás zvu na své webové stránky **Pohádkový svět vodníka Borečka**, kde najdete nejen další příběhy, ale i odkaz na knihy v tištěné podobě:

<https://www.pohadkovy-svet-vodnika-borecka.cz/>

Budu moc rád za každou návštěvu, zpětnou vazbu či nápad. A kdyby vás cokoliv zajímalo, napište mi:

 mojza.jos@seznam.cz

S vděčností a přáním krásných dní,
Josef Mojžíš

Prolog

Hajný Karel a jeho věrný pes Brok

Hluboko v lesích, kde koruny stromů sahají až k nebi a ptáci zpívají své písně od rána do večera, žil hajný jménem Karel. Karel byl urostlý muž s hustými vousy, které si každý večer pečlivě hladil. Na hlavě nosil myslivecký klobouk se sojčím pírkiem, které mu připomínalo staré časy, kdy jeho děd byl také hajným. Na ramenou nosíval flintu, která však nebyla určená k lovu zvěře, ale spíše k tomu, aby chránila les před těmi, kteří by mu chtěli škodit.

Po Karlově boku běhal jeho věrný pes Brok. Brok byl lovecký pes se štěněcíma očima, které by rozněžnily i to nejtvrdší srdce. Ačkoliv byl vycvičený na lov, Brok nikdy nikomu neublížil. Byl to dobrosrdečný tvor, stejně jako jeho pán, a svou hlavní radost našel v pobíhání mezi stromy po celém lese který byl stejně jako tomu bylo u hajného jeho druhým domovem.

Hajný Karel nebyl jen obyčejný strážce lesa. Jeho práce byla mnohem složitější, než by si mnozí mohli představit. Každé ráno, než vyjde slunce, vyrazí s Brokem na obchůzku. Kontroluje, zda nejsou někde pokácené stromy, jestli se pytláci nepokoušejí lapit nějakou zvěř, nebo zda zvířata v lese nejsou nemocná. Když objevil poraněného srnce nebo ptáka s poškozeným křídlem, vzal je do své malé hájovny, kde je ošetřil a postaral se, aby se mohli vrátit zpět do přírody.

Každý den měl Karel plné ruce práce. Jednou pomáhal vysazovat mladé stromky tam, kde staré padly k zemi. Jindy stavěl krmelce pro zvěř, aby měla co jíst během dlouhé zimy. Věděl, kde výr hnízdí, kde se zajíc schovává před liškou a kde medvěd občas překročí hranice lesa. Pro Karla nebyl les jen místem, kde pracoval; byl to jeho druhý domov, který miloval celým svým srdcem.

Hajný Karel se často setkával s dětmi z nedaleké vesnice. Děti ho měly rády, protože jim vždy rád vyprávěl o krásách lesa. „Věřte, děti,“ říkával jim, „každý strom, každá květina a každé zvíře má v lese své místo. Bez nich by les nebyl lesem, ale jen obyčejným hromadami

dříví.“ Učil je, jak rozpoznat stopy zvěře, jak naslouchat hlasům přírody a jak se chovat, aby v lese nezpůsobili škodu.

Jednoho dne, když slunce zapadalo a les se nořil do jemného šera, se Karel posadil na pařez a povzdechl si. Brok si položil hlavu na jeho nohu a smutně zavrtěl ocasem. „Broku, někteří lidé nevědí, jak je příroda vzácná. Kácejí stromy, vyhazují odpadky a myslí si, že to nic neznamená. Ale my víme, vid’? Každý zákoutí lesa stojí za ochranu.“

A tak hajný Karel pokračoval ve své práci, den za dnem. Byl ochotný udělat cokoli, aby les zůstal tím kouzelným místem, kde zítřky voněly jehličím a noci byly plné zpěvu cvrčků. Protože věděl, že les není jen jeho domov, ale domov nás všech.

A právě v tomto lese, kousek od hájenky hajného Karla, se odehrávají příběhy, které vám teď začnu vyprávět. Jsou to příběhy zvířat, která tu žijí – každé jiné, každé svérázné, ale všechna důležitá pro rovnováhu a krásu tohoto místa. Možná se tu a tam mihne i Brok nebo hajnému v dálce zazvoní flinta na rameni. Ale hlavními hrdiny už budou jiní – ti, kteří tu pobíhají po čtyřech, létají nebo se plazí v mechu. A každý z nich má svůj příběh.

1. Liška Liza a odpadková past.....	str. 4
2. Lasičák Hugo a kurník plný pokušení.....	str. 6
3. Koloušek Filípek a jeho dobrodružství.....	str. 8
4. Mlsný medvěd a jeho honba za medem.....	str. 10
5. Sojka Zuzka a její velká lekce.....	str. 12
6. Straka Pína se učí poctivosti.....	str. 14
7. Mravenec Martin a síla spolupráce.....	str. 16
8. Sysel Šimon a lekce o domovu.....	str. 18
9. Bažant Tomáš a jeho lekce o skromnosti.....	str. 20
10. Veverčák Zrzek a jeho chuť na oříšky.....	str. 22
11. Zajíc Pacička a Ouško a jejich zimní dobrodružství.....	str. 24
12. Kočka Klotylda a její povinnosti.....	str. 27
13. Havran Václav a jeho touha po zpěvu.....	str. 29
14. Ježek Ferda a obsazený zimní domeček.....	str. 32
15. Mravenec Tonda a nejtěžší úkol.....	str. 34
16. Pohádka o medvědovi Brumlovi.....	str. 36
17. Vlk Šedivák a jeho putování.....	str. 38
18. Moudrá sova a lišák neposeda.....	str. 40
19. Jezevec Bohouš a velká voda.....	str. 43
20. Netopýr Norbert a světlo v temnotě.....	str. 46

Liška Líza a odpadková past

V hlubokém lese, kde měkký mech tvořil koberce pod vysokými stromy, žila liška Líza. Byla to nejen krásná liška s rezavou srstí a huňatým ocasem, ale také velice zvědavá. Každé ráno obcházela svůj lesní domov, aby se ujistila, že je vše tak, jak má být. Jednoho dne však její citlivý čenich zavěštil něco, co do lesa vůbec nepatřilo – nepříjemný pach cizích věcí.

Líza se opatrně přiblížila ke zdroji zápachu a spatřila hromadu odpadků. Ležely tam prázdné plechovky, papíry i plastové láhve, které vítr rozfoukal po okolí. „Co to má znamenat?“ zamračila se. Nemohla uvěřit, že někdo mohl být tak bezohledný. Rozhodně se vydala hromadu prozkoumat.

Jak našlapovala mezi podivnými předměty, náhle ucítila prudkou bolest. „Au!“ zanaříkala. Šlápla totiž do plechovky od jídla, která jí pevně uvěznila tlapku. Zkoušela ji vyprostit, ale každý pohyb jen zvyšoval její zoufalství. „Co si teď počnu?“ pomyslela si a bolest jí vehnala slzy do očí.

Když šel kolem jezevec Bohouš, Líza na něj hned zavolala: „Bohouši, prosím tě, pomoz mi!“ Jezevec k ní rychle přiběhl a snažil se plechovku z tlapky sundat, ale neuspěl. „Ach, Lízo, moc mě to mrzí,“ řekl soucitně, „tohle sám nezvládnou. Ale znám někoho, kdo by ti mohl pomoci.“

„Koho myslíš?“ vydechla Líza se slzami v očích.

„Hajného Karla,“ odpověděl Bohouš. „Je to dobrý člověk. Slyšel jsem, že už mnoha zvířatům pomohl. Spolu to k němu zvládneme.“

A tak se Bohouš postavil po Lízín bok a pomohl jí opatrně kráčet lesem směrem k hájence.

Hajný Karel právě seděl na zápraží a opravoval starou ptačí budku. Když uviděl Lízu, jak s tlapkou uvězněnou v plechovce klopýtá k jeho domu, zůstal stát v úžasu. „No páni,“ zašeptal, „co se ti stalo,